

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 96**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Jag får verkligen be om förlåtelse, jag har inte svarat på brev och på ett så lösnigt och tråkigt brev till på något, men det är inte den min plikt, som jag har förmenat i denna del. Det kom över mig förra onsdagen, att jag skulle skriva den Polhemssagan, som jag ämnade ^{skriv} fullständigt och som var skrivaren robot, att jag skulle skriva den på vers och rim, jag kunde inte på den, att du sig något ut på prosa, och nu efter en veckas arbete är det färdigt, så var som på nödig filmning. Det är alexandriser ^{namn} (Egic och Annette), och som den hade varit skrivare för hundra år sedan hade den bestämt varit rätt bra. Nu hoppas jag, att den skall möjligen finnas nåt för Fru Glanmanens. Jag har haft misstänkt nödigt. Och jag bryr mig verkligen inte om, ifall någon skulle tycka, att den är apostrof. Jag är en sökande i denna del. På tjugo år har jag knappast skrivit några rim, jag tar detta ämne upp om du tar din teaterpjäs, men jag skulle vilja meta föreläs, som jag håller på att bli barn på nytt eftersom jag får en sådan barnpjäs som namn ett rimma.

Den skall tacka Selander för hans vänliga förfrågan, men jag har lovat bort denna novell till dramatiska teater till en fransyska Marguerite Andoux, den står närmast, som skrev Maria Claire. Och då går det ju inte om att tärata någon annan, så mitt det beror på mig. Det är mycket lustigt det hela, för man påstår ju, att Marguerite Andoux alls inte kan skriva, utom att det är en predikare för Mirbeau, men nu har jag fått bra från henne. Hon säger där, att hon har en manlig vän, som skall hjälpa henne.

Det har hänt mig det roliga, att jag har fått min-
na mahagnyväblen från Stockholm, så att jag nu
har städat om på mitt rum och fått det rika-
ligt behagligt. Jag pinnades var gång jag kom
in där, men nu är det ett helt annat rum.

Man skulle också kunna säga kalamiterna från Skåne
Månsalen förfullt av dem, det är nämligen
goda kalamiterna från Skåne

Det är intressant nog samma sorts möbler, som finns
nu i Pinnerbergs rum i Finland, men ^{han} hade det
alltså mycket fint, mycket bättre än både Schil-
ber och Goethe.

Nu skulle vi väl ha fått varit och varit nödne,
I går hade min gamla kamrat från Lundskro-
na ^{Anna Krumhamm} varit med en klass Lundskrova flickor
De kommo gästande hit, och kom Rose med Tora i
ögnen i sin gård, sedan kommes flickor jäm-
ga Värmlandsvisan. Vi bjöds på middag, en
aparris, kalvkött, och ^{huggade} godt
var härligt och vi visade våra påfåglar, kaniner,
några gåsungar och kycklingar. Vi ha också en Ral-
kammare, men vi skänks så, att ha bara en, så den
viser vi inte. Menna blev nä upplivad och
hur var mera och spelade, och idag ligger Rose
i sin säng efter ansträngningen. Vi hade full sam-
närvarna och på kvällen slöt jag hela nällka-
pet till Sinne. De voro säkert ganska nöjda.

Nu kommer en slaktare, som skär påskkor,
De lära vara så dyra nu i dagarna, så att den, som
kan sälja, bör sälja. I fjol voro de mycket mindre
värda, knappt hälften. Jag bygger också en veranda
på folkets flygel här trömd för den, som bo där, men
för vara litet människovänlig nu så det ser ut att bli
ett gott år. — Jag vet ännu icke, om jag kommer
direkt till Nås från Arvika, det beror på tågen till en
dels och även därpå om jag kan ordna mina affärer.

Det är möjligt, att det blir ena bokningsstämning företa juli,
och den vill jag gärna vara med om.

Du skall på Anna Lena, då jag här tid att se upp. Varför
hur du icke ut alla möjliga härliga öskor, du som har